

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5947

гр. София, 07.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА**

като разглежда докладваното от **ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА** Гражданско дело № 20231110113083 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.248 ГПК.

Образувано е по молба на адв. Е. К. за изменение на решение от 24.11.2023 г. по гр.д. № 13083/2023 г. на СРС, ГО, 62 състав в частта за разноските.

Излагат се съображения, че дължимото адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 ЗА за исковото производство следва да се определи по всеки иск, а не върху сбора от цената на исковите. Моли съда да измени решението в частта за разноските, като й присъди сумата от още 537, 76 лв.

В срока по чл.248, ал.2 ГПК не е постъпил отговор на молбата от ищеца „****“ АД.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и данните по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

В случая искането е направено от процесуално легитимирано лице, при наличие на правен интерес, в срока по чл.248, ал.1 ГПК, при наличието на представен списък на разноските по чл.80 ГПК /който в случая е предпоставка за допустимост на искането, доколкото се иска изменение на решението в частта относно присъдените в полза на процесуалния представител на молителя разноски, а не на възложените в тежест на молителя такива/, поради което същото е процесуално допустимо.

С решение от 24.11.2023 г. по гр.д. № 13083/2023 г. на СРС, ГО, 62 състав са отхвърлени предявените от „****“ АД срещу К. Г. Г. искове с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1, предл.1 ЗЗД, вр. чл.198 ЗВ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД за признаване на установено, че К. Г. Г. дължи на „****“ АД, както следва:

сумата 3 082, 35 лв., представляваща стойност на доставени ВиК услуги за периода 01.08.2012 г. – 28.02.2022 г. в обект, находящ се в гр. София, ж.к. „***“, ведно със законната лихва от датата на заявлението по чл. 410 ГПК – 18.08.2022 г. до окончателното изплащане, и

сумата 639, 89 лв., представляваща мораторна лихва за периода 25.04.2019 г. – 30.03.2022 г.,

за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 31.08.2022 г. по ч.гр.д. № 44653/2022 г. на СРС, ГО, 178 състав – като неоснователни.

Ищецът е осъден да заплати на процесуалния представител на ответницата - адв. Е. К. К., на основание чл.38, ал.2 ЗА, сумата от 672, 24 лв. адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна защита за исковото производство.

Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл.38, ал.1, т.2 ЗА, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл.38, ал.2 ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна защита, има право на адвокатско възнаграждение в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда в полза адвоката.

Съгласно чл.81 ГПК във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски.

В случая от страна на процесуалния представител на ответницата в исковото производство е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 ЗА за предоставена безплатна правна защита. Представен е договор за правна защита от 12.09.2023 г.

Размерът на адвокатското възнаграждение по чл.38, ал.2 ЗА подлежи на определяне от съда, който не е обвързан от искането, ако адвокатът е посочил конкретна сума (в посочения смисъл – определение № 319 от 09.07.2019 г. по ч.гр.д. № 2186/2019 г. на ВКС, IV ГО).

За исковото производство то следва да се определи в размер на сумата от 672, 24 лв. съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията, приложима спрямо момента на сключване на договор за правна защита от 12.09.2023 г. и следователно – след изм. ДВ бр. 88 от 04.11.2022 г.

Така посоченият размер е определен на база цената на исковете, възлизащи на сумата от общо 3 722, 24 лв., като съдът не споделя становището, че следва да се определя отделно адвокатско възнаграждение по всеки от съединените в производството искове.

С оглед обстоятелството, че исковете са отхвърлени изцяло, в полза на

процесуалния представител на ответницата следва да се присъди сумата **672, 24** лв., в какъвто смисъл са и мотивите на постановеното по делото решение, поради което молбата следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба по чл.248 ГПК от 19.12.2023 г. на адв. Е. К. за изменение на решение от 24.11.2023 г. по гр.д. № 13083/2023 г. на СРС, ГО, 62 състав в **ЧАСТТА** относно разноските за исковото производство.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____